

■ Veletrh starožitností ANTIQUE

Jarní veletrh starožitností

text Ing. Simona Šustková, 1. viceprezident Asociace starožitníků, o. s. | foto archiv Asociace starožitníků a Antique Alma, Aukční dům Valentinum VII.

V Novoměstské radnici před pár týdny skončil Jarní veletrh starožitností Antique. Během konání veletrhu jsme měli my, starožitníci, možnost promluvit si o tom, co se v „našem světě“, tedy v obchodech s uměním a starožitnostmi děje, co je nového, jaké jsou trendy a jaká je budoucnost obchodu s uměním.

■ Čajový servis, L. Sutnar, 30. léta 20. století

Všichni věříme tomu, že zájem o užité umění je mírně vzestupný, i když bychom si přáli více mladých sběratelů i publika. Návrstěvníky přivedlo hlavně to, že se díky dobré kampani o našem veletrhu dozvěděli, a bylo jich o čtvrtinu více, než vloni na jaře. Mnoho z nich přišlo hlavně na výstavu, projít se mezi pěknými expozicemi a porovnat si ceny věcí, které vlastní. Jiní přišli s cílem nakoupit. Největší poptávka ze strany tuzemské klientely je na veletrhu po kvalitních věcech v cenové relaci 5–50 tisíc Kč, ať už se jedná o sklo, porcelán, či šperky.

Lidé jsou vzdělanější než dřív, vychází mnoho dobré literatury, dováží se i cizojazyčné knihy a většina kupujících velmi dobře ví, do čeho chce investovat a co se jim líbí. Více než dřív, díky fenoménu aukcí a agresivně nastupujícímu internetovému obchodu zjišťujeme, že úspěšný obchod se starožitnostmi závisí na dobré komunikaci, důvěře a znalostech. Naši hlavní zbraní je to, že si se zákazníkem povídáme, po-

máháme s výběrem vhodných kousků a konzultujeme s ním jeho volbu. Lidé již naštěstí pochopili, že moderní interiér se nijak nebrání zakomponování starožitných solitérů, naopak je to v současné době nastupující módní trend. Někteří lidé říkají, že nemají starožitnosti rádi, ale když se potom zařizují, zjistí, že se jim líbí například originální obrazy, zaujmou je linie českého skla nebo jeden unikátní kousek nábytku, a navíc si uvědomují i investiční potenciál starožitností. A tak se do naprosto moderního interiéru starožitnosti tak nějak přirozeně a úplně nenápadně nastěhují. Pro mladší generaci je přitažlivý například nábytek od arch. Halabaly z UP závodů v Brně, sériově vyráběný z kovových trubek a lisované

překličky, lidově dostupný a skladebný, nebo zakázkově vyráběný a v první polovině 20.

století nepoměrně luxusnější a dražší nábytek, jaký můžete vidět například v pražské funkcionalistické vile F. Müllera. Máme štěstí, že v Čechách jsou díla českého dekorativismu s elementy českého kubismu od architektů Janáka, Gočára, Ložka, Stockara, což vše mladá generace silně vnímá a přijímá.

A jací jsme my, obchodníci se starožitnostmi a uměním? Shrbení starožitníci ze zatuchlých uliček Starého Města patří do minulého století, veksláci, hledající možnost rychlého zbohatnutí po revoluci, zmizeli během pár prvních let. Většina mých kolegů jsou moderní, vzdělaní a velmi pracovití

■ MILENCI, Rosenthal, počátek 20. století

lidé, hledající soukromí a klid za Prahou, stranou od ruchu města, kde mohou v klidu studovat jazyky, zákony, spoustu odborné literatury, zajít si odpočnout k řece na ryby, nebo do lesa. Náš obor je tak široký, že stále musíme pracovat s novými informacemi, tak dobrodružný, že stále pátráme po nových úlovcích či po jejich historii a tak zábavný, že je pro nás všechny koníčkem. Líšime se hlavně tím, že jsme s uměním a starožitnostmi tak nějak fyzicky srostli, aniž si to uvědomujeme. Já mezi starožitnostmi a uměleckými díly vyrůstala, až později jsem zjistila, že jsem dávala kytky do vázy od Drahoňovského, pila čaj ve skle od Sutnara, jedla vajíčka ze skla od Smrčkové a koukala na obrazy od Svobody a Píseckého. Věděla jsem, že

starožitnosti a šperky pomohly babičkám přežít, i to, že je v nouzi s lehkým srdcem prodaly, aby děti měly co jíst a mohly studovat. Formovalo to můj vztah k nim. Mnoho lidí však to štěstí nemělo, a tak se nám někdy stává, že lidé líčí, co všechno vyhodili, nebo naopak donesou bezcennou věc s velkou rodinou legendou, kterou nikdo nezaplátí. Proto Asociace starožitníků vede bezplatnou poradnu na internetu na našich stránkách www.asociace.com.

Další věc, kterou pokládám v oblasti osvěty za velmi důležitou, je naše dvouleté rekvalifikační studium s více než dvacetiletou tradicí – Rudolfínská akademie, kde se zájemci o obor dostanou pod první slupku umění „rozumět umění“. To, že už během léta bývá celý nový ročník plně obsazený, je pro nás důkazem, že lidé se o starožitnosti stále zajímají a náš obor má budoucnost. ■